

בש"פ 4426/21 - איב בועז איטח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4426/21

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

איב בועז איטח

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום
21.6.2021 במ"ת 12859-09-20.

תאריך ישיבה:

כ"ד בתמוז התשפ"א (4.7.2021)

בשם העורר:

עו"ד רועי אטיאס

בשם המשיבה:

עו"ד עודד ציון

החלטה

מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 21.6.2021 במ"ת 12859-09-20, בה נדחתה הבקשה לשחרר את העורר לחלופת מעצר עד לסיום ההליכים. במוקד הדיון ניצבה החלטת חברי כב' השופט י' אלרון שדן בהחלטת בית המשפט המחוזי לדחות בקשה לעיון חוזר שהגיש העורר. בגדרה נקבע, לפני כחודשיים, כי על בית המשפט המחוזי לבחון באופן נקודתי את האפשרות לשחרר את העורר ומשיבים נוספים ממעצר. נוכח חשיבות הדברים ותמציתיותם נביאם כלשונם:

"בשים לב לחלקו של העורר במסכת העובדתית שבכתב האישום, ולפרק הזמן הרב שחלף מיום הגשת כתב האישום ועד היום, ולאחר שעיינתי בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של העורר בעבר, אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר

עמוד 1

משלים, בו תיבחן האפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני" (בש"פ 2559/21 בועז איטח נ' מדינת ישראל (25.4.2021)).

בית המשפט המחוזי, בהחלטה מושא ערר זה, לא יישם כהלכה את ההחלטה האמורה. כמובן, לשופט מוענקת עצמאות, אך עדיין כפוף הוא לערכאת הערעור. יש ליישם את הנפסק גם אם המתווה שקבע בית המשפט של הערר הותיר לו מרחב שיקול דעת. למשל, ביחס לזמן שחלף, ציין בית המשפט המחוזי כי התיק העיקרי אמור להסתיים טרם הפגרה, וכי העורר הוא שאחראי לחלוף הזמן. בית המשפט המחוזי אף כתב כנימוק לדחיית חלופת המעצר כי: "משלא הובאו נסיבות או עובדות חדשות, המצדיקות שינוי בשאלת מעצרו של המבקש על כד תום ההליכים, לרבות כרסום משמעותי בתשתית הראייתית העומדת לחובת המבחן במובן של שינוי דרמטי במערכת הראיות לכאורה ... הבקשות לעיון חוזר בעניינם של המבקשים - נדחות" (פסקאות 14-15 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי). אולם, כמוזכר, בית המשפט העליון סבר כי יש אפשרות לשקול שחרור לחלופת מעצר על פי הנסיבות שנקבעו, ולא היה מקום להסתייג מכך. אכן עסקינן בעניין של מידה, אלא שגם את המידה יש לתחום.

בדיון שנערך בפני בא כוח המדינה התבקש להתייחס לטענות העורר. תחילה תמך בהחלטת בית המשפט המחוזי אך לאחר שהוקראו לפניו חלקים מהחלטת בית המשפט העליון הודיע כי הוא מסכים לשחרור העורר לחלופת מעצר, לרבות מעצר באיזוק אלקטרוני. למען הסר ספק, אף ללא הסכמת בא כוח המדינה הערר היה מתקבל. כך מפנישיש להבחין בהליך מעין זה בין השיקולים שבית המשפט העליון מורה כי יש לבחון מחדש, לבין החלטתו הסופית של בית המשפט המחוזי בעניין המשך מעצר או שחרורו של העורר לחלופת מעצר. ברם, על בית המשפט המחוזי להחליט במסגרת שהותוותה בהחלטת ערכאת הערר ובהתאם לשיקולים שקבעה כי עליו לשקול. בענייננו עולה כי נפלה שגגה בדרך יישומה של החלטת בית המשפט העליון בבית המשפט המחוזי. עוד יצוין כי התסקיר שהוגש בעניין המשיב הינו חיובי.

סוף דבר: הערר מתקבל באופן הבא: על התיק לחזור לבית המשפט המחוזי על מנת שיוורה על שחרור העורר לחלופת מעצר בתנאים שיקבעו, לרבות מעצר בית באיזוק אלקטרוני ותחת תנאים נוספים שחלקם אף הוזכרו על ידי תסקיר שירות המבחן. נוכח טיב ההחלטה, על בית משפט קמא לקיים את הדיון מחדש עד לתאריך 8.7.2021.

ניתנה היום, כ"ד בתמוז התשפ"א (4.7.2021).

ש ו פ ט